

قرآن به مثابه کلام خدا

پژوهشی در ساختار نشانه دینی
نشر نگاه معاصر

عامر قیطوری

فهرست

۹	پیشگفتار
۱۳	فصل اول: مقدمه: خدای دور و نزدیک
۱۹	فصل دوم: مسأله روش و اهمیت تدوین یک چارچوب نشانه‌شناختی
۱۹	در جستجوی معنی
۲۰	دیدگاه نویسنده محور
۲۳	دیدگاه خواننده محور
۲۶	دیدگاه متن محور
۲۷	مسأله معنی و روش متفکران نوگرای مسلمان
۳۹	فصل سوم: قرآن و ویژگی‌های زبان
۴۳	ویژگی‌های زبان
۴۷	فصل چهارم: مسأله متکلم و مخاطب
۴۸	چه کسی سخن می‌گوید؟
۵۵	چه کسی مورد خطاب است؟

۱۴۵.....	فصل دهم: تأملی در ساختار نشانه دینی
۱۴۵.....	سه معنای مفهوم کتاب
۱۵۰.....	جهان بدین‌گونه شکل می‌گیرد
۱۵۲.....	قرآن به مثابه نشانه دینی
۱۶۳.....	فصل یازدهم: نتیجه‌گیری
۱۷۳.....	□ منابع
۱۷۷.....	□ نمایه

۶۱.....	فصل پنجم: قرآن و گذراز نظم خطی
۶۱.....	مقدمه
۶۳.....	عالمان مسلمان و نظم خطی
۶۶.....	ضرورت یک چارچوب زبان‌شناسی
۶۷.....	انسجام یا نظم خطی؟
۷۲.....	بررسی روایت نوح <small> عليه السلام</small> و طوفان بزرگ
۷۸.....	مراحل مختلف سرگذشت
۷۹.....	آیات متقارن و فرارفتن از بافت
۸۰.....	نتیجه‌گیری

فصل ششم: وحی به مثابه کلام الهی

۹۵.....	فصل هفتم: پیوند روایت‌ها و اقتدار روای اصلی
۱۰۰.....	پیوند راوی با شخصیت‌های متن
۱۰۲.....	پیوند راوی با شخص دیگر در توصیفی واحد
۱۰۴.....	پیوند راوی با شخص دیگر در انجام عمل و توصیفی واحد
۱۰۶.....	پیوند از طریق واژگان و معانی همانند
۱۰۸.....	پیوند سه تجلی زبانی برای خداوند: نحن، أنا و هو

۱۱۵.....	فصل هشتم: آیات و ساختار قول‌ها
۱۱۵.....	نقش قال در روایت‌ها
۱۲۳.....	ساختار امری با قل

۱۲۹.....	فصل نهم: مفهوم حضور و زمان
۱۲۹.....	مقدمه
۱۳۴.....	راوی اصلی و مفهوم حضور
۱۳۸.....	راوی اصلی به عنوان قادر مطلق

پیشگفتار

سپاس خدایی که بدین سوی ره نمود

شكل‌گیری ایده اولیه پژوهش حاضر به حدود ۲۲ سال پیش بر می‌گردد، زمانی که دانشجوی دکتری زبان‌شناسی بودم و بسیار به انجام پژوهشی در زمینه ارتباط خدا و انسان از طریق قرآن علاقه داشتم. هرمنوتیک، چارچوب بسیار مورد توجه آن مقطع بود و بحث‌انگیز به نظر می‌آمد، البته هنوز هم یکی از زمینه‌های جذاب در مطالعه متون مقدس به شمار می‌رود. مدت طولانی به خواندن منابع مرتبط با هرمنوتیک و فلسفه آن گذشت و صفحات زیادی در معرفی رویکردهای چندگانه آن به مثابه بخشی از رساله نوشته شد. کار به همین شکل پیش می‌رفت تا اینکه به دلایلی خاص به این نتیجه رسیدم که هرمنوتیک رویکرد مناسبی برای مطالعه ساختار قرآن و رابطه آن با خالق نیست. در مقابل، روش زبان‌شناسی ساختگرا و نشانه‌شناسی قرار داشت که با تمرکز بر خود متن و ساختار آن، بدون در نظر گرفتن عوامل برومنتنی روشنی مناسب برای مطالعه وحی به نظر می‌آمد.

نوشتار حاضر به لحاظ موضوع، از همان رساله سرچشمه می‌گیرد؛ اما هم به لحاظ نوشتار و چارچوب نظری و هم یافته‌ها، با رساله و کتابی که در سال ۱۳۸۲ در رابطه با آن به چاپ رسید تفاوت اساسی دارد. برخلاف آن دونوشتار که به طور عمدی بر مفاهیم نظری ساختگرایی، پس اساختگرایی و ارتباط متمرکز بودند و فضای کمی به ساختار قرآن اختصاص می‌دادند، در این پژوهش تقریباً تمامی فصول به ساختار قرآن می‌پردازنند. با توجه به نامأتوس بودن مفاهیم پس اساختگرایی و همانند آن برای علاقه‌مندان به قرآن،

نمودند، و سرکار خانم صدیقه رضایی که ویرایش و صفحه‌پردازی متن را با جذیت تمام بر عهده گرفتند، صمیمانه تشکر کنم؛ همچنین از دکتر حسین خندق‌آبادی، دکتر مسعود صادقی و ناشر محترم جناب آقای اکبر قنبری و همهٔ دوستانی که در آماده ساختن متن برای انتشار تلاش کردند، کمال تشکر را دارم.

عامر قیطری

اردیبهشت ۱۳۹۸

این مفاهیم در نوشتار حاضر به کلی کنار گذاشته شده‌اند؛ بنابراین، بیان این نکته ضروری است که با وجود سخن گفتن از مفاهیم نشانه‌شناسی، این توصیف از قرآن به مفاهیم ساختگرایی یا پس اساختگرایی وابسته نیست. به همین دلیل کنار گذاشتن این مفاهیم، فهم خواننده در درک ساختار قرآن به مفهوم خاصی را تحت تأثیر قرار نمی‌دهد که در این پژوهش مطرح است. شایان ذکر است که مطالبی از مقالاتی که طی این سال‌ها توسعه نگارنده به چاپ رسیده‌اند نیز در این متن مورد استفاده قرار گرفته‌اند.^۱ این مطالب به ویژه در بحث از قرآن و گذر از نظم خطی، مفهوم زمان، سبک گفت‌وگویی قرآن و مفهوم نشانه دینی مطرح شده‌اند؛ همچنین، با وجود تلاش بسیار برای حفظ ماهیت علمی این پژوهش و آوردن شواهد درون‌متنی فراوان برای هرمدعا، باید اقرار کرد که حفظ یک دیدگاه علمی خارج از چارچوب اعتقادات و به تعویق انداختن نتایج تا فصل پایانی کار سختی بود چرا که از همان آغاز، ناگزیر به آیه‌های اشاره می‌شود که چارچوب نشانه‌شناختی قرآن را تعریف می‌کنند؛ بنابراین، بهتر است بگوییم که پژوهش حاضر تبیین ساختار نشانه‌شناختی قرآن در چارچوبی است که خود وحی مرزهای آن را مشخص کرده است.

شاید تعجب برانگیز باشد که کسی پس از سال‌ها هنوز پژوهش در حیطه رساله دکتری اش را رها نکرده است. با وجود همهٔ دشواری‌هایی که به طور معمول با این‌گونه پژوهش‌ها همراه‌اند، علاقه و اعتماد نگارنده نسبت به چارچوب وایده اصلی همچنان باقی است و ایمان دارد که پژوهش در این زمینه، یعنی مطالعهٔ قرآن در چارچوبی نشانه‌شناختی که بر باور به قرآن به عنوان نشانه دینی استوار است، به منزله زمینه‌ای ارزشمند هنوز در آغاز راه است و مطالعات بسیاری را در آینده می‌طلبید. تجربه انجام این کار را می‌توان تجربه‌ای در نظر آورد که نگاه نگارنده به خداوند و جهان و وحی را دگرگون کرد. امید که برای خوانندگان گرامی نیز خواندن این سطور مفید باشد.

در اینجا لازم می‌دانم از همهٔ کسانی که در آماده کردن متن نهایی این پژوهش نگارنده را یاری نموده‌اند، از جمله سرکار خانم دکتر گلفام به خاطر بردباری و حمایت بی‌دریغ‌شان، دکتر اسدالله آثیر که متن را با دقت خوانده و نکات ارزشمندی را مطرح

۱. این مقالات در سال‌های ۱۳۸۵، ۱۳۸۹، ۲۰۰۹، ۲۰۱۵ به چاپ رسیدند؛ همچنین اطلاعات مربوط به این مقالات، رساله دکتری و کتاب چاپ شده در سال ۱۳۸۲ در منابع پایانی آمده است.